

31998L0005

L 77/36

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1998.3.14.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 98/5/EK IRÁNYELVE
(1998. február 16.)**

az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. cikkére és 57. cikke (1) bekezdésére, valamint az 57. cikk (2) bekezdésének első és harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189b. cikkében ⁽³⁾ megállapított eljárásnak megfelelően,

(1) mivel a Szerződés 7a. cikke értelmében a belső piac belső határok nélküli térséget foglal magában; mivel a Szerződés 3. cikkének c) pontja alapján a Közösség célkitűzései közé tartozik a személyek és szolgáltatások tagállamok közötti mozgását gátló akadályok eltörlése; mivel ez a tagállamok állampolgárai számára többek között hivatásuknak a képzésük megszerzése országától eltérő tagállamban történő gyakorlásának lehetőségét jelenti önálló vagy alkalmazotti minőségben;

(2) mivel a legalább három éven át tartó szakmai oktatás és képzés befejezése után adományozott felsőoktatási oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ alapján az egyik tagállamban teljes képzést nyert ügyvéd kérheti oklevele elismerését egy másik tagállamban, az ott történő letelepedése esetén azért, hogy az adott tagállamban használatos szakmai címet viselve ügyvédi tevékenységet folytasson; mivel a 89/48/EGK irányelv célja az ügyvédek fogadó tagállamban történő szakmai beilleszkedésének biztosítása, és az irányelv nem kívánja módosítani sem az adott tagállamban érvényes szakmai szabályokat, sem az ott honos ügyvédek nem kívánja kivonni ezen szabályok hatálya alól;

(3) mivel amíg egyes ügyvédek – többek között a 89/48/EGK irányelvben előírt alkalmassági vizsga letételével – gyorsan beilleszkedhetnek a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába, addig más, teljes képzéssel rendelkező ügyvédek a fogadó tagállamban letöltött bizonyos idejű, a saját országukban alkalmazott szakmai címnek megfelelő ügyvédi gyakorlat után illeszkedhetnek be, vagy saját országukban alkalmazott szakmai cím szerint folytathatják tevékenységüket;

(4) mivel ezen időszak végén az ügyvéd a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába az ügyvédi gyakorlat megszerzése után illeszkedhet be;

(5) mivel ez a gyakorlat közösségi szinten az oklevelek elismerésének általános rendszerével összehasonlítva nemcsak azért indokolt, mert lehetővé teszi az ügyvédek számára, hogy a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába könnyebben beilleszkedhessenek, de azért is, mert biztosítja, hogy az ügyvédek a saját országuk szakmai címeit viselve állandó jelleggel működhessenek a fogadó tagállamban, és ez megfelel a jogi szolgáltatásokat igénybevevők szükségleteinek, akik, különösen a belső piac következtében folyamatosan gyarapodó kereskedelmi kapcsolatok miatt, jogi tanácsot kérnek a határokon átnyúló ügyletek lebonyolításához, amelyekben a nemzetközi, a közösségi és a nemzeti jogszabályok gyakran fedik egymást;

(6) mivel a közösségi szintű szabályozás azért is indokolt, mert eddig csupán néhány tagállam engedélyezte, hogy területén más tagállamból érkezett ügyvédek a saját országuk szakmai címét viselve a szolgáltatásnyújtáson kívül más ügyvédi tevékenységet folytassanak; mivel azonban azokban a tagállamokban, ahol ez a lehetőség fennáll, a részletes gyakorlati szabályok, például a tevékenységi kör vagy a hatóságoknál történő bejegyeztetés tekintetében jelentősen különböznek; mivel a körülmények különbözősége egyenlőtlenégeket és a tagállamok ügyvédei közötti verseny torzítását, illetve a mozgás szabadságának akadályozását eredményezi; mivel csak egy, a szolgáltatásnyújtástól eltérő szakmai tevékenység folytatását szabályzó irányelv képes ezeket a saját országuk szakmai címét használva tevékenykedő ügyvédek sújtó nehézségeket elhárítani, és ez nyújt lehetőséget arra, hogy azonos lehetőségeket biztosítson az ügyvédeknek és a jogi szolgáltatások igénybevevőinek valamennyi tagállamban;

⁽¹⁾ HL C 128., 1995.5.24., 6. o. és

HL C 355., 1996.11.25., 19. o.

⁽²⁾ HL C 256., 1995.10.2., 14. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1996. június 19-i véleménye (HL C 198., 1996.7.8., 85. o.), a Tanács 1997. július 24-i közös álláspontja (HL C 297., 1997.9.29., 6. o.), az Európai Parlament 1997. november 19-i határozata (1997. december 15-i tanácsi határozat)

⁽⁴⁾ HL L 19., 1989.1.24., 16. o.

- (7) mivel e célkitűzések szem előtt tartása mellett ez az irányelv nem határoz meg semmilyen, kizárólag egy országon belüli helyzetre vonatkozó szabályt, és ahol mégis kihatással van az ügyvédi hivatás nemzeti szabályozására, csak annyiban teszi ezt, amennyiben ez célkitűzéseinek hatékony elérése érdekében szükséges; mivel többek között nem érinti a fogadó tagállamban használatos szakmai címek szerinti ügyvédi képesítés megszerzését és az ügyvédi hivatás gyakorlását szabályozó nemzeti jogalkotást;
- (8) mivel ez az irányelv a hatálya alá tartozó ügyvédektől megkívánja, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál bejegyeztessék magukat, hogy a hatóság meggyőződhesen arról, hogy az ügyvéd az adott tagállamban hatályos szakmai szabályoknak megfelel; mivel a fogadó tagállam ügyvédekre vonatkozó jogszabályai határozzák meg a bejegyzés hatályát arra vonatkozóan, hogy az ügyvédek milyen szintű és típusú igazságszolgáltatási szervek előtt gyakorolhatják hivatásukat;
- (9) mivel a fogadó tagállamban azoknak az ügyvédeknek, akik még nem illeszkedtek be a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába, az adott tagállamban a saját országuk szakmai címüket viselve kell végezniük tevékenységüket annak érdekében, hogy a fogyasztók megfelelően tájékozódhassanak, és különbséget tudjanak tenni az ilyen ügyvédek és a fogadó tagállamban működő, az ott használatos szakmai címet viselő ügyvédek között;
- (10) mivel az irányelv hatálya alá tartozó ügyvédek számára lehetővé kell tenni, hogy jogi tanácsot adhassanak, különösen a saját tagállamuk jogáról, a közösségi jogról, a nemzetközi jogról és a fogadó tagállam jogáról; mivel ezt már lehetővé tette az ügyvédi szolgáltatási tevékenység tekintetében, az ügyvédi szolgáltatásnyújtási szabadság hatékony gyakorlásának elősegítéséről szóló 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾; mivel azonban – a 77/249/EGK irányelvhez hasonlóan – lehetővé kell tenni, hogy Nagy-Britanniában és Írországból a saját országuk címét használva működő ügyvédek ne készíthessenek bizonyos, a tulajdonátruházással és örökösödéssel kapcsolatos okiratokat; mivel ez az irányelv egyáltalán nem érinti azokat a rendelkezéseket, amelyekben a tagállamok bizonyos tevékenységeket fenntartottak az ügyvédi szakmától különböző, más szakmák számára; mivel a 77/249/EGK
- irányelvnek azon rendelkezését, amely szerint a fogadó tagállam megkívánhatja a saját országa szakmai címét viselő ügyvédtől, hogy egy helyi ügyvéddel együttműködve járjon el, amikor jogi eljárásban ügyfelet képvisel illetve ügyfél védelmét látja el, szintén bele kell foglalni ebbe az irányelvbe; mivel ezt a követelményt az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlata fényében kell értelmezni, különös tekintettel annak a Bizottság v. Németország, 427/85 számú ügyben 1988. február 25-én hozott ítéletére⁽²⁾;
- (11) mivel az igazságszolgáltatási rendszer zavartalan működése érdekében különleges szabályok útján lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a legfelsőbb szintű bíróságai előtti eljárást az arra szakosodott ügyvédek számára tartsák fenn anélkül, hogy a többi tagállamból származó, a követelményeknek eleget tevő ügyvéd beilleszkedését akadályoznák;
- (12) mivel a fogadó tagállamban a saját országában használatos címmel bejegyzett ügyvédnek fenn kell tartania bejegyzését saját országának hatáskörrel rendelkező hatóságánál, ha meg akarja tartani ügyvédi státuszát és ezen irányelv hatálya alá kíván tartozni; mivel ezért a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti szoros együttműködés elengedhetetlen, különösen a fegyelmi eljárásokkal kapcsolatban;
- (13) mivel az irányelv hatálya alá tartozó ügyvédek, akár alkalmazott ügyvédként, akár önálló ügyvédként működnek saját tagállamukban, alkalmazott ügyvédként működhetnek a fogadó tagállamban ott, ahol a tagállam ilyen lehetőséget biztosít saját ügyvédei számára;
- (14) mivel ennek az irányelvnek az a célkitűzése, hogy lehetővé tegye az ügyvédek számára, hogy a saját országukban használt szakmai címüket viselve működhessenek egy másik tagállamban, a fogadó tagállam szakmai címének megszerzését is megkönnyíti számukra; mivel a Szerződés 48. és 52. cikke az Európai Bíróság értelmezése szerint előírja, hogy a fogadó tagállamnak figyelembe kell vennie minden, a területén szerzett ügyvédi gyakorlatot; mivel a fogadó tagállamban az adott ország jogrendszere alapján, beleértve a Közösség jogrendszerét is, három éven át ténylegesen és rendszeresen ügyvédi tevékenységet folytató ügyvédre joggal feltételezhető, hogy megszerezte a helyi ügyvédi szakmába történő teljes beilleszkedéshez szükséges jártasságot; mivel ezen időszak lejártával annak az

(1) HL L 78., 1977.3.26., 17. o. Az irányelvet legutóbb az 1994-es csatlakozási okmány módosította.

(2) HL 1988 Európai Bírósági határozatok 1123.

ügyvédnek, aki hitelt érdemlően tudja bizonyítani szakmai hozzáértését a fogadó tagállamban, képesnek kell lennie az adott tagállam szakmai címének megszerzésére; amennyiben a legalább háromévi, tényleges és rendszeres ügyvédi tevékenység során az ügyvéd a fogadó tagállam jogában tevékenykedve ennél rövidebb időt töltött el, a hatóságoknak figyelembe kell venniük az ügyvédnek az adott tagállam jogára vonatkozó ismereteit, amelyről a hatóság elbeszélgetés során szerezhet bizonyosságot; mivel azonban ha e könnyített feltételek nem teljesülnek, a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy határoz, hogy nem adja meg az adott államban használatos szakmai megnevezést, a határozatot indokolnia kell, és e határozat ellen jogorvoslatnak van helye a tagállam nemzeti joga alapján;

- (15) mivel a gazdasági és szakmai fejlődés nyomán egyre inkább lehetővé válik, hogy az ügyvédek a Közösségen belül közösen folytassák tevékenységüket, beleértve az ügyvédi társulási formákat is; mivel az a tény, hogy egy ügyvéd a saját tagállamában egy ilyen ügyvédi társuláshoz tartozik, nem hozható fel ellene abból a célból, hogy megakadályozzák vagy visszatartsák a fogadó államban történő letelepedését; mivel ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy megfelelő intézkedésekkel megvédjék az ügyvédi hivatás függetlenségét; mivel a közös ügyvédi működést engedélyező tagállamokban bizonyos biztosítékokat kell nyújtani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy, hatály és meghatározások

(1) Az irányelv célja az ügyvédi hivatás folyamatos gyakorlásának lehetővé tétele önálló ügyvédként vagy alkalmazotti minőségben, az ügyvédi minősítés megszerzése országától eltérő másik tagállamban.

(2) Az irányelv alkalmazásában:

- a) „*ügyvéd*” minden olyan személy, aki egy tagállam állampolgára és az alábbi szakmai címek egyikének birtokában felhatalmazással rendelkezik a hivatásának gyakorlására:

Belgium	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
Dánia	Advokat
Németország	Rechtsanwalt
Görögország	Δικηγόρος
Spanyolország	Abogado/Advocat/Avogado/ Abokatu
Franciaország	Avocat
Írország	Barrister/Solicitor
Olaszország	Avvocato

Luxemburg	Avocat
Hollandia	Advocaat
Ausztria	Rechtsanwalt
Portugália	Advogado
Finnország	Asianajaja/Advokat
Svédország	Advokat
Egyesült Királyság	Advocate/Barrister/Solicitor

- b) „*saját tagállam*” az a tagállam, amelyben az ügyvéd megszerezte az a) pontban felsorolt szakmai címek egyikének használatára való jogosultságot azt megelőzően, hogy egy másik tagállamban ügyvédi gyakorlatot kezd;
- c) „*fogadó tagállam*” az a tagállam, amelyben egy ügyvéd az irányelvnek megfelelően ügyvédi gyakorlatot folytat;
- d) a „*saját országbeli szakmai megnevezés*” az abban a tagállamban használatos szakmai címet jelenti, amelyben az ügyvéd megszerezte a megnevezés használatára való jogosultságot azt megelőzően, hogy a fogadó tagállamban ügyvédi gyakorlatot kezd;
- e) „*ügyvédi társulás*” az a – valamely tagállam törvényei szerint alapított – jogi személyiségű vagy azzal nem rendelkező egység, amelyben az ügyvédek szakmai tevékenységüket közös név alatt folytatják;
- f) a „*vonatkozó szakmai megnevezés*” vagy „*vonatkozó szakma*” azt a hatáskörrel rendelkező hatóság által felügyelt szakmai címet, vagy szakmát jelenti, amelyben az ügyvéd bejegyeztette magát a 3. cikk szerint, a „*hatáskörrel rendelkező hatóság*” pedig ezt a hatóságot jelenti.

(3) Az irányelv egyaránt vonatkozik a saját tagállamukban és a 8. cikk szerint a fogadó tagállamban önállóan, valamint az ügyvédi hivatásukat alkalmazotti minőségben gyakorló ügyvédekre.

(4) Az ügyvédi hivatás gyakorlása az irányelv szerint nem foglalja magában a szolgáltatás nyújtásának szabályait, az a 77/249/EGK irányelv hatálya alá tartozik.

2. cikk

Az ügyvédi hivatás gyakorlásának joga a saját tagállam szakmai megnevezésével

Bármely ügyvéd jogosult állandó jelleggel bármely más tagállamban a saját tagállamában megszerzett szakmai címmel az 5. cikkben meghatározott tevékenységek folytatására.

A fogadó tagállam ügyvédi szakmájába történő beilleszkedést a 10. cikk szabályozza.

3. cikk

Bejegyzés a hatáskörrel rendelkező hatóságnál

(1) Annak az ügyvédnek, aki másik tagállamban kíván működni, mint ahol ügyvédi képesítését megszerezte, az adott ország hatáskörrel rendelkező hatóságánál be kell jegyeztetnie magát.

(2) A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának be kell jegyeznie az ügyvédet, ha az ügyvéd bemutatja a saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságánál történt bejegyzését bizonyító igazolást. A hatóság előírhatja, hogy a saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál történt bejegyzést bizonyító igazolás nem lehet három hónapnál régebbi. A bejegyzésről a hatóságnak értesítenie kell az ügyvéd saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságát.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából:

- az Egyesült Királyságban és Írországban az ott használt szakmai címetől eltérő megnevezéssel gyakorlatot folytató ügyvédeknek a „barrister”-i, az „advocate”-i vagy a „solicitor”-i hivatás felügyeletét ellátó hatóságnál kell bejegyeztetniük magukat,
- az Egyesült Királyságban az írországi „barrister”-eket felügyelő hatóság a „barrister”-ek és az „advocate”-ek felügyeletét ellátó hatóság, míg az írországi „solicitor”-ok felügyeletét ellátó hatóság a „solicitor”-ok felügyeletét ellátó hatóság,
- Írországban az egyesült királyságbeli „barrister”-eket és „solicitor”-okat felügyelő hatóság a „barrister”-eket felügyelő hatóság, míg az egyesült királyságbeli „solicitor”-ok felügyeletét ellátó hatóság a „solicitor”-ok felügyeletét ellátó hatóság.

(4) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság a fogadó tagállamban közzéteszi a bejegyzett ügyvédek névsorát, az ezen irányelv alapján bejegyzett ügyvédek névsorát is közzé kell tennie.

4. cikk

Az ügyvédi hivatás gyakorlása a saját tagállam szakmai megnevezésével

(1) A fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címét használva tevékenységet folytató ügyvédnek ezzel a szakmai címmel kell folytatnia tevékenységét, amelyet a saját tagállama hivatalos nyelvén, vagy hivatalos nyelveinek egyikén, érthetően és oly módon kell megjelölnie, hogy az ne legyen összetéveszthető a fogadó tagállam szakmai megnevezésével.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, a fogadó tagállam előírhatja a saját tagállama szakmai címét használva tevékenységet folytató ügyvédnek, hogy jelölje meg, hogy saját tagállamban mely szakmai szervezetnek a tagja, vagy saját tagállamának törvényei szerint mely bíróság előtti eljárásra van felhatalmazása. A fogadó tagállam továbbá előírhatja a saját országa szakmai címét használva működő ügyvédnek, hogy csatolja a saját tagállama hatáskörrel rendelkező hatóságánál történt bejegyzésére vonatkozó dokumentumot.

5. cikk

Tevékenységi kör

(1) A (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel, a saját országa szakmai címét használva működő ügyvéd ugyanolyan ügyvédi tevékenységet folytat, mint a fogadó tagállamban használatos vonatkozó szakmai címmel tevékenységet folytató ügyvéd, többek között jogi tanácsot adhat saját tagállamának jogáról, a közösségi jogról, a nemzetközi jogról és a fogadó tagállam jogáról. Az ügyvédnek minden esetben be kell tartania a nemzeti bíróságok előtt érvényes eljárási szabályokat.

(2) Azok a tagállamok, amelyek engedélyezik, hogy területükön az ügyvédek egy meghatározott csoportja olyan okiratot készítsen, amelyek elhunyt személyek hagyatékának kezelésére jogosítanak vagy ingatlanok tulajdonjogának keletkezésére vagy átruházására vonatkoznak, amely okiratok készítését más tagállamok az ügyvédi szakmától eltérő más szakma számára tartanak fenn, e tevékenységek gyakorlásából kizárhatják a saját országuk szakmai címével az utóbbi tagállamokban működő ügyvédeket.

(3) A jogi eljárásokban az ügyfelek képviselésének vagy védelmének ellátása vonatkozásában, amennyiben a fogadó tagállam joga az ilyen tevékenységet az illető tagállam szakmai címét használva működő ügyvédek számára tartja fenn, a fogadó tagállam előírhatja a saját országuk szakmai címével működő ügyvédeknek, hogy olyan ügyvéddel együttműködve járjanak el, aki az adott bíróságnál eljárhat, és aki szükség esetén felelősségre vonható, vagy egy, az adott bíróságnál működő „avoué”-val működjenek együtt.

A tagállamok azonban külön szabályokat állapíthatnak meg a legfelsőbb szintű bíróságok előtti eljárásra vonatkozóan az igazságszolgáltatási rendszer zavartalan működése érdekében, például előírhatják az ilyen eljárásra szakosodott ügyvédek alkalmazását is.

6. cikk

Az ügyvédi működés szabályai

(1) A saját tagállamban érvényes ügyvédi működési szabályoktól függetlenül a saját országának szakmai címe használatával működő ügyvédre minden olyan tevékenység esetében, amelyet a fogadó tagállam területén végez, ugyanazok a működési szabályok érvényesek, mint a fogadó tagállam szakmai címével működő ügyvédekre.

(2) A saját országuk szakmai címét használva működő ügyvédeknek megfelelő képviselést kell biztosítani a fogadó tagállam szakmai szervezeteiben. Ennek a képviselotnek legalább szavazati

jogot kell biztosítani az illető szervezetek vezető testületeinek választása esetén.

(3) A fogadó tagállam előírhatja a saját országa szakmai megnevezésével működő ügyvéd számára ügyvédi felelősségbiztosítási szerződés megkötését, vagy azt, hogy belépjen egy ügyvédi biztosítópénztárba, annak a szabályozásnak megfelelően, amit az adott tagállam állapított meg a területén folytatott tevékenységekre. A saját országa szakmai címét használva működő ügyvédet azonban fel kell menteni e kötelezettség alól, ha bizonyítja, hogy a saját tagállamában kötött biztosítással vagy a saját tagállamának előírásai szerinti biztosítópénztári tagsággal rendelkezik, amennyiben ez a biztosítás vagy tagság feltételei és hatálya szerint egyenértékű. Amennyiben a megfelelés csak részleges, a fogadó tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóság kiegészítő biztosítási vagy biztosítópénztári szerződés megkötését írhatja elő az olyan körülmények biztosítására, amelyekre a saját tagállam előírásainak megfelelően kötött biztosítás vagy biztosítópénztári tagság nem terjed ki.

7. cikk

Fegyelmi eljárások

(1) Amennyiben a saját országa szakmai címét használva működő ügyvéd nem tesz eleget a fogadó tagállamban hatályos kötelezettségeknek, a fogadó tagállam eljárási szabályait, büntetéseit és jogorvoslatait kell alkalmazni.

(2) A saját országa szakmai címét használva működő ügyvéd elleni fegyelmi eljárás kezdeményezését megelőzően a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának minden lényeges adatot rendelkezésére bocsátva, a lehető legrövidebb időn belül kell tájékoztatnia a saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát.

Az első albekezdést megfelelően kell alkalmazni olyan esetekben, amikor a fegyelmi eljárásokat a saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága kezdeményezi, és ennek megfelelően tájékoztatja a fogadó tagállam(ok) hatáskörrel rendelkező hatóságát.

(3) A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a döntéshozói hatáskörének sérelme nélkül a teljes fegyelmi eljárás során együtt kell működnie a saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával. A fogadó tagállamnak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a saját tagállambeli hatáskörrel rendelkező hatóság kifejthesse álláspontját a fellebbviteli fórumok előtt.

(4) A saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által hozott határozatot követően saját eljárásjogi és anyagi jogi szabályai szerint el kell döntenie, hogy milyen intézkedéseket hozzon a saját országa szakmai címét használva működő ügyvéddel szemben.

(5) Habár ez nem előfeltétele a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága határozatának, ha az ügyvéd saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatósága ideiglenesen vagy véglegesen visszavonja az ügyvédi tevékenység folytatására szóló felhatalmazást, ez automatikusan maga után vonja annak ideiglenes vagy végleges tilalmát, hogy az érintett ügyvéd a saját országa szakmai címét használva tevékenységet folytasson a fogadó tagállamban.

8. cikk

Az alkalmazott ügyvédként folytatott működés

A fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével bejegyzett ügyvéd alkalmazott ügyvédként folytathat gyakorlatot egy másik ügyvéd, ügyvédi társulás vagy ügyvédi iroda, illetve köz- vagy magánvállalkozás alkalmazásában, olyan mértékben, amennyiben ezt a fogadó tagállam az abban az államban használt szakmai címmel bejegyzett ügyvédek számára engedélyezi.

9. cikk

Indokolás és jogorvoslatok

A 3. cikkben említett bejegyzést nem érintő határozatokat vagy az ilyen bejegyzést törölő és a fegyelmi intézkedések meghozataláról szóló határozatokat indokolni kell.

Az ilyen határozatok ellen bírósági jogorvoslatnak van helye a tagállam belső joga szerint.

10. cikk

A fogadó tagállam ügyvédeivel azonos bánásmód

(1) Annak a saját országa szakmai címével működő ügyvédnek, aki igazolja, hogy a fogadó tagállamban legalább három éven át rendszeresen folytatta tevékenységét annak az államnak a jogában, beleértve a közösségi jogot is, a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába történő befogadása céljából mentességet kell adni a 89/48EGK irányelv 4. cikk (1) bekezdése b) pontjában foglalt feltételek alól; „Tényleges és rendszeres tevékenység” alatt a tevékenység tényleges, megszakítás nélküli végzését kell érteni, figyelmen kívül hagyva a mindennapi élet eseményeiből adódó megszakításokat.

Az illető ügyvéd feladata, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a rendelkezésére bocsássa a legalább három éven át tartó, a fogadó tagállam jogában folytatott tényleges és rendszeres tevékenysége bizonyítékát. Ebből a célból:

- a) az ügyvéd a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának rendelkezésére bocsát minden lényeges információt és dokumentációt, különösen az általa kezelt ügyek számáról és jellegéről;
- b) a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ellenőrzi az ügyvéd tevékenységének tényleges és rendszeres voltát, és szükség esetén felhívhatja az ügyvédet, hogy szóban vagy írásban adjon felvilágosítást, vagy bocsásson rendelkezésre további részleteket az a) pontban említett információval vagy dokumentációval kapcsolatban.

A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a felmentés iránti kérelmet az első albekezdésben meghatározott feltételek nemteljesülése miatt elutasító határozatát indokolnia kell; e határozat ellen fellebbezésnek van helye a tagállam belső joga szerint.

(2) A saját országa szakmai megnevezésével a fogadó tagállamban működő ügyvéd bármikor kérheti oklevele elismerését a 89/48/EGK irányelv alapján, abból a célból, hogy felvételt nyerjen a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába, és az adott tagállamban a szakmának megfelelő szakmai címmel gyakorolhassa ügyvédi hivatását.

(3) A saját országa szakmai címével a fogadó tagállamban legalább három éven át ténylegesen és rendszeresen működő ügyvéd, aki azonban az adott tagállam jogában három évnél rövidebb ideig működött, a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától engedélyt kaphat a fogadó tagállam ügyvédi szakmájába történő bebozsításra, valamint jogot szerezhet az adott tagállamban hivatásának a megfelelő szakmai címmel történő gyakorlására anélkül, hogy a 89/48/EGK irányelv 4. cikk (1) bekezdés b) pontjában említett feltételeket teljesítette volna, az alábbiakban megállapított feltételek és eljárások szerint:

- a) A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának figyelembe kell vennie az ügyvédnek a fenti időszak alatt folytatott tényleges és rendszeres szakmai tevékenységét, valamint a fogadó tagállam jogára vonatkozó ismereteket és az abban szerzett szakmai tapasztalatot, valamint a fogadó tagállam jogáról, beleértve az ügyvédi hivatás gyakorlásának szabályairól és az ügyvédi működésről szóló előadások vagy szemináriumok látogatását is.
- b) Az ügyvédnek a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának rendelkezésére kell bocsátania minden lényeges információt és dokumentációt, különösen az általa kezelt ügyekről. A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az

ügyvéddel folytatott elbeszélgetés segítségével minősíti az ügyvédnek a fogadó tagállamban kifejtett tényleges és rendszeres tevékenységét, és felméri, hogy az ügyvéd képes-e tevékenységét az adott tagállamban folytatni; ez az elbeszélgetés egyben az ügyvéd által végzett tevékenység rendszerességének és ténylegességének ellenőrzésére is szolgál.

A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a felhatalmazás iránti kérelmet az első albekezdésben meghatározott követelmények nemteljesülése miatt elutasító határozatát indokolnia kell; e határozat ellen fellebbezésnek van helye a tagállam belső joga szerint.

(4) A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága indoklással ellátott és a tagállam belső joga szerint megfellebbezhető határozattal megtagadhatja az ügyvédtől az e cikk rendelkezéseiben foglalt előnyök alkalmazását, ha úgy ítéli meg, hogy ez ellentmondana az általános gyakorlatnak, különösen fegyelmi eljárás, panasz, vagy bármilyen incidens miatt.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóságnak a kérelem elbírálásával megbízott képviselői minden beérkezett információt bizalmasan kötelesek kezelni.

(6) A fogadó tagállamban az ügyvédi szakmába az (1), (2) és (3) bekezdés szerint befogadott ügyvéd jogosultságot nyer arra, hogy együttesen használja országa szakmai címét a saját tagállamának hivatalos vagy egyik hivatalos nyelvén, valamint a fogadó tagállam ügyvédi szakmájának megfelelő szakmai címet.

11. cikk

Közös ügyvédi működés

Abban a tagállamban, amelyben engedélyezik a közösen folytatott működést a fogadó tagállam vonatkozó szakmai címével működő ügyvédek számára, az ilyen cím alatt tevékenységet folytatni kívánó vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságnál bejegyzésüket kérelmező ügyvédekre az alábbi előírások vonatkoznak:

1. A saját tagállamukban azonos ügyvédi társuláshoz tartozó egy vagy több ügyvéd, aki vagy akik a fogadó tagállamban saját országuk szakmai címével folytatnak gyakorlatot, a saját tagállamukban működő ügyvédi társulásuk fiókjaként vagy képviselteként folytathatják ügyvédi tevékenységüket. Ha azonban a saját tagállamban az ügyvédi társulásra vonatkozó alapvető szabályok összeegyeztethetetlenek a fogadó tagállam törvényeiben, rendeleteiben vagy közigazgatási rendelkezéseiben foglalt alapvető szabályokkal, az utóbbi szabályok az irányadóak, amennyiben az azoknak történő megfelelést az ügyfelek és harmadik felek védelméhez fűződő közérdek indokolja.

2. Minden tagállamnak lehetővé kell tennie, hogy az azonos ügyvédi társuláshoz vagy azonos saját tagállamhoz tartozó két vagy több ügyvéd, akik a területén saját országuk szakmai címével folytatják tevékenységüket, közös ügyvédi működést alakíthassanak ki. Ha a fogadó tagállam több formában teszi lehetővé ügyvédeknek a közös működést, ugyanezeket a formákat kell lehetővé tenni a fent említett ügyvédek számára is. A fenti ügyvédek közös működésének módját a fogadó tagállamban a tagállam törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései szabályozzák.

3. A fogadó tagállamnak meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket a közös működés engedélyezésére az alábbi ügyvédek között is:

- a) különböző tagállamokból származó több ügyvéd működése saját országuk szakmai címével;
- b) az a) pontban említett egy vagy több ügyvéd és a fogadó tagállam egy vagy több ügyvédjé.

A fenti ügyvédek közös működésének módját a fogadó tagállamban a tagállam törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései szabályozzák.

4. Annak az ügyvédnek, aki saját országa szakmai címét használva kívánja ügyvédi hivatását gyakorolni, tájékoztatnia kell a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát arról a tényről, hogy saját tagállamában egy ügyvédi társulás tagja és minden lényeges információt meg kell adnia erről az ügyvédi társulásról.

5. Az 1. és 4. ponttól eltérően, ha egy fogadó tagállam tiltja saját szakmai címével működő ügyvédek számára, hogy ügyvédi tevékenységet folytassanak olyan ügyvédi társulásban, amelyben egyes személyek nem tagjai a szakmának, megtagadhatja annak engedélyezését, hogy a saját országának szakmai megnevezésével bejegyzett ügyvéd a területén az ügyvédi társulás tagjaként folytasson tevékenységet. Az ügyvédi társulás akkor minősül a szakmához nem tartozó tagokat tömörítőnek, ha

- az ügyvédi társulás tőkéje teljes egészében vagy részben, vagy
- a név, amely alatt a tevékenységet végzik, vagy
- az ügyvédi társulásban a döntéshozatal *de facto* vagy *de jure*

olyan személyek birtokában van, akik nem rendelkeznek ügyvédi státusszal az 1. cikk (2) bekezdése szerint.

Ha a saját tagállamban az ügyvédi társulásokra érvényes alapvető jogszabályok összeegyeztethetetlenek a fogadó tagállamban hatályban lévő szabályokkal, vagy az első albekezdés előírásaival, a fogadó tagállam megtagadhatja, hogy a területén fiókot vagy képviseletet nyissanak, az 1. pontban leírt korlátozások nélkül.

12. cikk

Az ügyvédi társulás neve

A fogadó tagállamban a saját országának szakmai címét használva működő ügyvédek bármilyen módon folytatják tevékenységüket,

bármely ügyvédi társulás nevét használhatják, amelyhez saját tagállamukban tartoznak.

A fogadó tagállam előírhatja, hogy az első albekezdésben említett néven kívül a társult ügyvédek tüntessék fel azt a jogi formát, ahogyan az ügyvédi társulás a saját tagállamukban működik, és/vagy azoknak a társult tagoknak a nevét, akik a fogadó tagállamban folytatnak tevékenységet.

13. cikk

A saját és a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti együttműködés és titoktartás

A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága és a saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága szorosan együttműködnek, és kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak az irányelv alkalmazásának elősegítése, valamint annak megelőzése érdekében, hogy az irányelv rendelkezéseit a fogadó tagállamban hatályos rendelkezések megkerülése céljából helytelenül alkalmazzák.

A hatóságok az egymással közölt információkat bizalmasan kezelik.

14. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok kijelölése

A tagállamok legkésőbb 2000. március 14-ig kijelölik azokat a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, amelyeket felhatalmaznak a kérelmek fogadására és az irányelvben említett határozatok meghozatalára. A tagállamok erről értesítik a többi tagállamot és a Bizottságot.

15. cikk

A Bizottság jelentése

A Bizottság legkésőbb az irányelv hatálybalépésétől számított tíz éven belül jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az irányelv végrehajtásáról.

A Bizottság a szükséges konzultációk lefolytatása után előadja következtetéseit és a jelenlegi szabályozáshoz javasolt módosításokat.

16. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2000. március 14-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják a fenti intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

17. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

18. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1998. február 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. M. GIL-ROBLES

a Tanács részéről

az elnök

J. CUNNINGHAM